

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 31 stycznia 2018 r.

WPS-IV.862.1.27.2017.JJ

**Pani
Anna Raszkiewicz
Dyrektor
Powiatowego Urzędu Pracy
dla Powiatu Warszawskiego
Zachodniego**

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 10 ust. 1 oraz art. 111 i 112 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065 z późn. zm.) zwanej dalej ustawą, kontrolerzy Wydziału Polityki Społecznej Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie: pani Justyna Jabłońska – starszy inspektor wojewódzki i pani Edyta Wrzosek – starszy inspektor wojewódzki, w dniach 11-13 grudnia 2017 r. przeprowadzili kontrolę problemową w kierowanym przez Panią Powiatowym Urzędzie Pracy dla Powiatu Warszawskiego Zachodniego.

Przedmiot kontroli obejmował realizację przez PUP zadań dotyczących przyznania, odmowy przyznania, wstrzymania lub wznowienia wypłaty oraz utraty lub pozbawienia prawa do stypendium i dodatku aktywizacyjnego, finansowanych z Funduszu Pracy.

Kontrolą objęto okres od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2016 r.

Kontrolę przeprowadzono metodą badania dokumentów źródłowych oraz wytworzonych na potrzeby kontroli. Osobami upoważnionymi do wydawania decyzji administracyjnych w zakresie objętym kontrolą z upoważnienia Starosty Powiatu Warszawskiego Zachodniego byli: pani Anna Raszkiewicz – Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy dla Powiatu Warszawskiego Zachodniego, pani Aleksandra Cheda – Zastępca Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy dla

Powiatu Warszawskiego Zachodniego oraz pani Anna Dębek – Główny Księgowy w Powiatowym Urzędzie Pracy dla Powiatu Warszawskiego Zachodniego.

[dowód: akta kontroli str. 34-38]

Stosownie do art. 113 ust. 1 w związku z art. 10 ust. 1 powołanej wyżej ustawy, przekazuję niniejsze wystąpienie pokontrolne.

Wojewoda Mazowiecki ocenia pozytywnie pomimo nieprawidłowości sposób realizowania przez Powiatowy Urząd Pracy dla Powiatu Warszawskiego Zachodniego zadań będących przedmiotem kontroli.

W okresie objętym kontrolą w Powiatowym Urzędzie Pracy dla Powiatu Warszawskiego Zachodniego zarejestrowanych było 3151 bezrobotnych, w tym z prawem do stypendium 148 bezrobotnych, a z prawem do dodatku aktywizacyjnego 134 bezrobotnych. Z ewidencji wyłączono 3713 bezrobotnych.

Oceny sposobu realizacji zadań będących przedmiotem kontroli dokonano na podstawie losowo wybranych akt:

- 18 osób bezrobotnych, którym przyznano stypendium z tytułu odbywania stażu, co stanowi 15% wszystkich spraw;
- 1 osoby bezrobotnej, której przyznano stypendium z tytułu dalszej nauki, co stanowi 100% wszystkich spraw;
- 3 osób bezrobotnych, którym sfinansowano studia podyplomowe i z tego tytułu przyznano stypendium, co stanowi 100% wszystkich spraw;
- 10 osób bezrobotnych skierowanych na szkolenie, co stanowi 48% wszystkich spraw;
- 20 osób bezrobotnych, którym przyznano prawa do dodatku aktywizacyjnego, co stanowi 15% wszystkich spraw.

W kontrolowany okresie nie przyznawano stypendium z tytułu uczestnictwa w przygotowaniu zawodowym dorosłych.

[dowód: akta kontroli str. 18-33 i 39-42]

W skontrolowanych sprawach urząd prawidłowo gromadził dokumentację niezbędną do ustalenia uprawnień do przyznania świadczenia. Analiza kart wypłat wykazała, iż w większości przypadków stypendia oraz dodatki naliczano i wypłacano w prawidłowej wysokości.

Prawidłowość przyznawania prawa do stypendium w okresie odbywania stażu

Osoby bezrobotne zarejestrowane w Powiatowym Urzędzie Pracy dla Powiatu Warszawskiego Zachodniego odbywały staż na podstawie umowy zawartej między starostą a organizatorem stażu, według programu stanowiącego załącznik do umowy. W związku z rozpoczęciem stażu wydawane były decyzje o przyznaniu prawa do stypendium w wysokości 997,40 zł brutto miesięcznie, w okresie odbywania stażu od dnia wskazanego w umowie jako dzień rozpoczęcia stażu. W związku z zakończeniem odbywania stażu wydawane były decyzje o utracie prawa do stypendium z dniem następnym po dniu zakończenia stażu. W przypadku skierowania na staż bezrobotnego, który posiadał prawa do zasiłku dla bezrobotnych, wydawane były decyzje o wstrzymaniu wypłaty zasiłku dla bezrobotnych z dniem rozpoczęcia stażu a po zakończeniu stażu decyzje o wznowieniu wypłaty zasiłku. W podstawach prawnych decyzji wskazywano właściwe przepisy, decyzje zostały prawidłowo doręczone. Decyzje wydane zostały w ustawowym terminie określonym w art. 35 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.

W sprawie bezrobotnego o nr ewidencyjnym xxxxxxxxxxxx, któremu odmówiono przyznania prawa do zasiłku od dnia rejestracji, nie wydano decyzji o przyznaniu prawa do zasiłku po upływie okresu karencji, który upłynął w trakcie odbywania stażu, ani też decyzji o wstrzymaniu wypłaty zasiłku. Orzeczono natomiast o utracie statusu osoby bezrobotnej i prawa do zasiłku w związku z podjęciem zatrudnienia. A zatem orzeczono o utracie prawa do świadczenia, które nie zostało przyznane. W sprawach bezrobotnych o nr ewidencyjnych xxxxxxxxxxxx i xxxxxxxxxxxx, którym decyzją Starosty Powiatu Warszawskiego Zachodniego wstrzymano wypłatę prawa do zasiłku dla bezrobotnych w związku ze skierowaniem na staż, nie wydano decyzji o utracie prawa do zasiłku.

W sprawie bezrobotnego o nr ewidencyjnym xxxxxxxx wznowiono postępowanie w sprawie utraty statusu osoby bezrobotnej z powodu podjęcia zatrudnienia i orzeczono o utracie statusu osoby bezrobotnej z powodu podjęcia pracy w ramach refundacji kosztów zatrudnienia bezrobotnego. W uzasadnieniu decyzji wskazano, iż zaistniała omyłka pisarka w uzasadnieniu uchylonej decyzji. Brak było podstaw prawnych do wznowienia postępowania na podstawie art. 145 § 1 pkt 5 Kodeksu postępowania administracyjnego.

W sprawie bezrobotnego o nr ewidencyjnym xxxxxxxxxxxxxx odbywającego staż w okresie od 1 marca 2016 r. do 31 sierpnia 2016 r., organizator stażu udzielił do dnia 15 lipca 2016 r. 12 dni urlopu podczas gdy za ten okres przysługiwało stażyście 8 dni urlopu. Zgodnie bowiem z art. 53 ust. 7a ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy na wniosek bezrobotnego

odbywającego staż pracodawca jest obowiązany do udzielenia dni wolnych w wymiarze 2 dni za każde 30 dni kalendarzowych odbywania stażu. Za dni wolne przysługuje stypendium. Zgodnie zaś z § 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie szczegółowego trybu przyznawania zasiłku dla bezrobotnych, stypendium i dodatku aktywizacyjnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 1189) stypendium za okres stażu nie przysługuje za dni nieobecności na stażu, z zastrzeżeniem ust. 2 i § 7 ust. 1. Stypendium przysługuje za dni nieobecności na stażu w przypadku usprawiedliwienia tej nieobecności obowiązkiem stawiennictwa przed sądem lub organem administracji publicznej. Z dokumentacji sprawy nie wynika, aby nieobecność na stażu wynikała z przyczyn określonych w cytowanym rozporządzeniu. W sprawie bezrobotnego o nr ewidencyjnym xxxxxxxxxxxx odbywającego staż od dnia 1 kwietnia 2016 do dnia 30 września 2016 r. w dniu 28 kwietnia udzielono 1 dnia wolnego – tj. przed upływem 30 dni kalendarzowych stażu. Taka sama sytuacja miała miejsce w sprawie bezrobotnych o nr ewidencyjnych xxxxxxxxxxxx i xxxxxxxxxxxx. Stypendia wypłacono w pełnej wysokości.

W sprawie bezrobotnego o nr ewidencyjnym xxxxxxxxxxxx na liście obecności za miesiąc lipiec w dniu 27 brak jest podpisu osoby skierowanej na staż.

W aktach spraw bezrobotnych o nr ewidencyjnych xxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx i xxxxxxxxxxxx brak było zwrotnych potwierdzeń odbioru niektórych decyzji. W aktach spraw bezrobotnych o nr ewidencyjnych xxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx i xxxxxxxxxxxx brak było dat doręczenia decyzji stronie, a w sprawie bezrobotnego o nr ewidencyjnym xxxxxxxxxxxx brak było podpisu osoby odbierającej decyzję.

[dowód: akta kontroli str. 43-116]

Prawidłowość przyznawania prawa do stypendium z tytułu podjęcia dalszej nauki w szkole ponadpodstawowej dla dorosłych albo w szkole wyższej

Osobie bezrobotnej, która w okresie 12 miesięcy od dnia zarejestrowania w urzędzie pracy podjęła dalszą naukę i złożyła wniosek wraz z niezbędnymi dokumentami, przyznane było stypendium w wysokości 100% zasiłku, na okres nieprzekraczający 12 miesięcy. Decyzja wydana była m.in. na podstawie art. 55 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Osoba, której przyznane zostało stypendium składała comiesięczne oświadczenia kontynuacji nauki i o dochodach na członka rodziny za miesiąc, za który następowała wypłata stypendium

z wyjątkiem miesiąca września 2016 r., za który oświadczenie nie zostało złożone. Po upływie 12 miesięcy orzeczono o utracie prawa do stypendium. Na wniosek osoby bezrobotnej przyznane zostało stypendium na dalszy okres trwania nauki, nie dłużej jednak niż do dnia jej ukończenia. W związku z podjęciem w trakcie trwania dalszej nauki zatrudnienia wydane zostały decyzje o utracie statusu osoby bezrobotnej, utracie prawa do stypendium oraz przyznaniu prawa do stypendium na podstawie art. 55 ust. 6 ustawy. Po zakończeniu dalszej nauki wydana została decyzja o utracie prawa do stypendium. W aktach brak było zwrotnego potwierdzenia odbioru decyzji orzekającej o przyznaniu prawa do stypendium z dniem 27 lutego 2016 r. Decyzje zostały wydane w ustawowym terminie.

Oświadczenia o kontynuacji nauki i dochodach na członka rodziny jak również wniosek o przyznanie stypendium na dalszy okres nauki wpłynęły jako załączniki do wiadomości e-mail, a zatem nie były podpisane zgodnie z wymogami art. 62 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego który stanowi, iż podania wniesione pisemnie powinno być podpisane przez wnoszącego. Ponadto, zgodnie z 55 ust. 4a ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, podstawą wypłaty stypendium jest comiesięczne oświadczenie o kontynuacji nauki złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, które dla swej skuteczności winno być opatrzone własnoręcznym podpisem osoby składającej oświadczenie. Dołączone do wniosku o przedłużenie prawa do stypendium zaświadczenie ze szkoły o kontynuacji nauki datowane było na dzień 22 października 2016 r. podczas gdy wniosek wpłynął w dniu 15 lutego 2017 r., a zatem zaświadczenie nie było aktualne na dzień złożenia wniosku.

[dowód: akta kontroli str. 117-190]

Prawidłowość przyznawania prawa do stypendium osobom bezrobotnym, którym sfinansowano studia podyplomowe

Na wniosek osób bezrobotnych zawierana była umowa o sfinansowanie kosztów studiów podyplomowych. W umowach znajdował się zapis o prawie ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków. Na podstawie zawartej umowy wydawane były decyzje o przyznaniu prawa do stypendium w wysokości 20% kwoty zasiłku za okres uczestnictwa w zajęciach przewidzianych programem studiów podyplomowych. W decyzjach wskazywano dzień, od którego stypendium przysługuje. Decyzje wydawane były na podstawie m.in. art. 42a ust. 5 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. W przypadku podjęcia przez osobę bezrobotną

w trakcie przysługiwania prawa do stypendium zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub jednoosobowej działalności gospodarczej, wydawane były decyzje o utracie prawa do stypendium przyznanego na podstawie art. 42a ust. 5 ustawy, a na podstawie art. 42a ust. 6 ww. ustawy wydawane były kolejne decyzje o przyznaniu prawa do stypendium. Po zakończeniu studiów wydawane były decyzje o utracie prawa do stypendium. Stypendium wypłacane było za okres faktycznego trwania zajęć i w prawidłowej wysokości. W sprawie osoby bezrobotnej o nr ewidencyjnym xxxxxxxxxx brak było zwrotnego potwierdzenia odbioru decyzji o utracie prawa do stypendium z powodu zakończenia studiów. Decyzja powyższa wydana została po upływie miesiąca od dnia zakończenia studiów. W sprawie bezrobotnego o nr ewidencyjnym xxxxxxxxxx na decyzji o przyznaniu statusu osoby bezrobotnej i prawa do zasiłku wpisana została błędna data doręczenia – „12.11.10” – decyzja wydana w roku 2015.

[dowód: akta kontroli str. 191-209]

Prawidłowość przyznawania stypendium osobom bezrobotnym w okresie odbywania szkolenia

Osobom bezrobotnym kierowanym na szkolenie wydawane było skierowanie na szkolenie. Otrzymanie skierowania bezrobotni potwierdzali własnoręcznym podpisem. Decyzją Starosty Powiatu Warszawskiego Zachodniego, osobom skierowanym na szkolenie, na podstawie przepisów art. 41 ust. 1 i 3 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, przyznawane było stypendium w okresie odbywania szkolenia. W orzeczeniu decyzji wskazywany był termin, od kiedy przysługuje stypendium. W orzeczeniu decyzji wskazywane było również, iż stypendium przysługuje w wysokości 997,40 zł miesięcznie, tj. 120% zasiłku dla bezrobotnych ustawy jeżeli miesięczny wymiar godzin szkolenia wynosi nie mniej niż 150 godzin miesięcznie. W przypadku niższego miesięcznego wymiaru godzin szkolenia wysokość stypendium ustala się proporcjonalnie. W decyzjach brak było wskazania, że stypendium nie może być niższe niż 20% zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1. Osoby bezrobotne, które posiadały prawo do zasiłku składały, zgodnie z art. 41 ust. 1b ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, oświadczenie o wyborze zasiłku lub stypendium w okresie odbywania szkolenia. W przypadku wyboru przez osobę bezrobotną stypendium w okresie odbywania szkolenia, wydawane były decyzje o wstrzymaniu wypłaty zasiłku dla bezrobotnych od dnia rozpoczęcia szkolenia. Po zakończeniu szkolenia wydawane były decyzje o utracie prawa do stypendium i o wznowieniu wypłaty zasiłku. Decyzje wydawane były w ustawowym terminie, w podstawie prawnej wskazywano odpowiednie przepisy prawa. W dokumentacji sprawy znajdowały się listy obecności.

W sprawach bezrobotnych o nr ewidencyjnych xxxxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxxxx i xxxxxxxxxxxxxx brak było zwrotnego potwierdzenia odbioru niektórych decyzji, a w sprawach bezrobotnych o nr ewidencyjnych xxxxxxxxxxxxxx i xxxxxxxxxxxxxx brak było daty doręczenia niektórych decyzji.

[dowód: akta kontroli str. 210-232]

Prawidłowość przyznawania prawa do dodatku aktywizacyjnego

W okresie objętym kontrolą do Powiatowego Urzędu Pracy dla Powiatu Warszawskiego Zachodniego wpłynęło 137 wniosków o przyznanie prawa do dodatku aktywizacyjnego, z czego 2 zostały rozpatrzone negatywnie. Przyczyną odmowy przyznania prawa do dodatku było podjęcie zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej u pracodawcy, u którego bezrobotny był zatrudniony bezpośrednio przed zarejestrowaniem jako bezrobotny oraz nieposiadanie przez osobę bezrobotną podejmującą zatrudnienie lub inną pracę zarobkową prawa do zasiłku.

Dodatki aktywizacyjne przyznawane były na wniosek osobom, które podjęły zatrudnienie lub inną pracę zarobkową z własnej inicjatywy. W aktach osób bezrobotnych znajdowały się dokumenty potwierdzające podjęcie zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej. Dodatki aktywizacyjne przyznawane były od dnia złożenia wniosku, a w sytuacji złożenia wniosku przed podjęciem zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej – od dnia podjęcia zatrudnienia, podczas gdy zgodnie z § 4 rozporządzenia w sprawie szczegółowego trybu przyznawania zasiłku dla bezrobotnych, stypendium i dodatku aktywizacyjnego starosta przyznaje dodatek aktywizacyjny po udokumentowaniu podjęcia zatrudnienia lub wykonywania innej pracy zarobkowej oraz wysokości osiąganego wynagrodzenia, od dnia złożenia wniosku.

Po rozpatrzeniu wniosku wydawane były decyzje o przyznaniu dodatku aktywizacyjnego. W podstawie prawnej wskazywane były właściwe przepisy ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz rozporządzenia w sprawie trybu przyznawania zasiłku, stypendiów i dodatku aktywizacyjnego. W orzeczeniach decyzji wskazywano dzień od którego dodatek przysługuje oraz wysokość dodatku tj. 415,60 zł brutto miesięcznie. W uzasadnieniu decyzji znajdował się zapis, iż podstawą wypłaty dodatku jest comiesięczne składanie oświadczeń o kontynuowaniu zatrudnienia. Zgodnie z brzmieniem cytowanego wyżej § 4 rozporządzenia, dodatek przysługuje po udokumentowaniu podjęcia zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej. W przypadku niezłożenia przez osobę, której przyznano dodatek aktywizacyjny zaświadczenia

od pracodawcy, wydawana była decyzja o wstrzymaniu wypłaty dodatku aktywizacyjnego z uwagi na niezłożenie zaświadczenia. Podstawę prawną decyzji stanowił art. 75 ust. 6 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, który stanowi, iż bezrobotny jest obowiązany do składania lub przesyłania powiatowemu urzędowi pracy pisemnego oświadczenia o przychodach pod rygorem odpowiedzialności karnej oraz innych dokumentów niezbędnych do ustalenia jego uprawnień do świadczeń przewidzianych w ustawie w terminie 7 dni od dnia uzyskania przychodów. Pismem z dnia 22 grudnia 2017 r. Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy dla Powiatu Warszawskiego Zachodniego wyjaśnił, iż cyt.: „Powiatowy Urząd Pracy dla Powiatu Warszawskiego Zachodniego w Ożarowie Mazowieckim informuje, że w decyzji o wstrzymaniu wypłaty dodatku aktywizacyjnego błędnie powoływał się na art. 75 ust. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Zapis w ww. ustępie mówi między innymi o konieczności składania lub przesyłania, przez bezrobotnego, powiatowemu urzędowi pracy innych dokumentów niezbędnych do ustalenia jego uprawnień do świadczeń przewidzianych w ustawie w terminie 7 dni od dnia uzyskania przychodów. Mając na względzie prawidłowe wydatkowanie środków Funduszu Pracy, analogicznie posłużono się tym zapisem w kwestii wypłat dodatków aktywizacyjnych. Ponadto zgodnie z § 4 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 sierpnia 2009 r. w sprawie szczegółowego trybu przyznawania zasiłku dla bezrobotnych, stypendium i dodatku aktywizacyjnego, starosta przyznaje dodatek aktywizacyjny po udokumentowaniu podjęcia zatrudnienia lub wykonywania innej pracy zarobkowej oraz wysokości osiąganego wynagrodzenia, od dnia złożenia wniosku do ostatniego dnia połowy okresu przysługiwania zasiłku dla bezrobotnych, przypadającego w okresie zatrudnienia lub wykonywania innej pracy zarobkowej. Z zapisu tego wynika, iż dodatek aktywizacyjny powinien być wypłacany osobom do tego uprawnionym, tylko w okresie wykonywania pracy. W opinii urzędu, zaświadczenie o zatrudnieniu, które wystawia pracodawca, jest dokumentem potwierdzającym faktycznie przepracowany okres, za który należy wypłacić dodatek aktywizacyjny, natomiast brak takiego dokumentu powoduje konieczność wstrzymania wypłaty. Wydanie powyższej decyzji nie spowodowało negatywnych skutków dla klienta i dodatek aktywizacyjny został wypłacony. Ze względu na powyższe zapisy oraz dbałość o prawidłowe i racjonalne gospodarowanie środkami Funduszu Pracy, posłużono się tymi regulacjami w kwestii wypłat dodatku aktywizacyjnego. Pragniemy również zaznaczyć, że w roku bieżącym takie decyzje nie są wydawane.”

Po przedłożeniu wymaganego przez urząd zaświadczenia wydawana była decyzja o wznowieniu wypłaty dodatku aktywizacyjnego na podstawie cytowanego wyżej przepisu art. 75

ust. 6 ustawy. Po upływie okresu przysługiwania dodatku aktywizacyjnego wydawane były decyzje o jego utracie.

W sprawach bezrobotnych o nr ewidencyjnych xxxxxxxxxxxx i xxxxxxxxxxxx decyzje wydane zostały po upływie miesiąca od dnia utraty prawa do dodatku aktywizacyjnego. W pozostałych skontrolowanych sprawach terminy zostały zachowane.

W sprawach bezrobotnych o nr ewidencyjnych xxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx i xxxxxxxxxxxx dodatki aktywizacyjne za niektóre miesiące wypłacano z przekroczeniem terminu określonego w § 6 ww. rozporządzenia.

W sprawach bezrobotnych o nr ewidencyjnych xxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx i xxxxxxxxxxxx brak było zwrotnego potwierdzenia odbioru niektórych decyzji, a w sprawach bezrobotnych o nr ewidencyjnych xxxxxxxxxxxx i xxxxxxxxxxxx brak daty doręczenia niektórych decyzji stronie.

[dowód: akta kontroli str. 233-280]

Mając na uwadze powyższe ustalenia kontroli, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zobowiązuję Panią Dyrektor do realizacji następujących zaleceń:

- 1. Nie wydawać decyzji orzekających o wstrzymaniu wypłaty dodatku aktywizacyjnego w przypadku nieprzedłożenia zaświadczenia o zatrudnieniu lub wykonywaniu innej pracy zarobkowej za dany miesiąc jak również decyzji orzekających o wznowieniu wypłaty dodatku aktywizacyjnego w przypadku dostarczenia tego typu zaświadczenia.**
- 2. Zaprzestać przyznawania dodatków aktywizacyjnych od dnia podjęcia zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej.**
- 3. W decyzjach o przyznaniu prawa do stypendium z tytułu udziału w szkoleniu wskazywać minimalną wysokość przysługującego stypendium zgodnie z art. 41 ust. 3 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.**
- 4. Wydawać decyzje o przyznaniu zasiłku dla bezrobotnych i jego utracie.**
- 5. Stypendium z tytułu dalszej nauki przyznawać i wypłacać po złożeniu własnoręcznie podpisanych dokumentów uprawniających do przyznaniu lub wypłaty świadczenia.**
- 6. Nie wznawiać postępowań administracyjnych w sytuacji braku przesłanek wskazanych w art. 145 Kodeksu postępowania administracyjnego.**

- 7. Przestrzegać terminów wydawania decyzji określonych w art. 35 Kodeksu postępowania administracyjnego.**
- 8. Dołączać do akt sprawy zwrotne potwierdzenia odbioru w przypadku wysłania decyzji za pośrednictwem operatora pocztowego.**
- 9. Prawidłowo doręczać decyzje administracyjne z udokumentowaniem daty doręczenia przesyłki i podpisu osoby odbierającej.**
- 10. Nie wypłacać stypendium z tytułu odbywania stażu za dni wolne, udzielone niezgodnie z przepisami art. 53 ust. 7a ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.**
- 11. Przestrzegać określonego w przepisach maksymalnego terminu, do którego należy wypłacać stypendia i dodatki aktywizacyjne.**

Zgodnie z art. 113 ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, jednostka kontrolowana może w terminie 14 dni od dnia otrzymania zaleceń, uwag i wniosków, zgłosić do nich zastrzeżenia do Wojewody Mazowieckiego za pośrednictwem Wydziału Polityki Społecznej Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie. W przypadku niezgłoszenia bądź nieuwzględnienia przez Wojewodę Mazowieckiego zastrzeżeń, jednostka kontrolowana w terminie 30 dni obowiązana jest do powiadomienia Wydziału Polityki Społecznej Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie o realizacji zaleceń. Jeśli zaś zastrzeżenia zostaną uznane, jednostka kontrolowana w terminie 30 dni obowiązana jest do powiadomienia Wydziału Polityki Społecznej Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie o sposobie realizacji zaleceń z uwzględnieniem zmian wynikających z zastrzeżeń.

z up. WOJEWODY MAZOWIECKIEGO
Wioletta Kucharska
DYREKTOR
WYDZIAŁU POLITYKI SPOŁECZNEJ

Otrzymują:

1. Adresat;
2. Starosta Powiatu Warszawskiego Zachodniego.